

inden tre Dage, efterat Sigtede er stillet for Dommeren (Grundloven § 85).

§ 59.

Kjendelsen kan indankes, saavel af Sigtede som af den offentlige Anklager, for Landsoverretten, der afgiver en Kjendelse, hvorved Underdommerens Kjendelse stadfæstes eller forandres.

§ 60.

Dommeren afgjør, saalænge Forundersøgelsen staaer paa (jfr. § 47), om og hvilke Vidner der skulle indkalbes.

§ 61.

Vidnet indkalbes ved en Tilsigelse, der underskrives af Dommeren. I Tilsigelsen nævnes Tiden naar og Stedet, hvor Vidnet skal møde. Varlet bestemmes i hvert enkelt Tilfælde af Dommeren. Tilsigelsen forkyndes ved tvende lovfaste Vidner.

§ 62.

Boer Vidnet udenfor Retskredsens, kan det enten afhøres af Underdommeren i den Retskreds, hvor det boer, eller indstævnes for Forhørsdommeren. I sidste Tilfælde bestemmer Forhørsdommeren den Godtgjørelse, Vidnet skal have for at møde.

§ 63.

Er Vidnet ved Sygdom eller af anden Grund forhindret fra at møde, begiver Dommeren sig til dets Bopæl og afhører det der. Boer Vidnet, der er forhindret i at møde, udenfor Retskredsens, har Dommeren Valget imellem selv eller ved Dommeren i Vidnets Retskreds at afhøre det.

§ 64.

Afhører en anden Dommer end Forhørsdommeren et Vidne, nedskrives Vidnets Forklaring nøjagtigt og meddeles Forhørsdommeren.

§ 65.

Negter Vidnet at møde eller undlader det at møde, efterat have modtaget Tilsigelse, kan Dommeren udstede en skriftlig Ordre, der undertegnes af ham, ved hvilken Politiets Betjente, der forkynde den, bemyndiges til at tvinge Vidnet med Magt til at møde, dersom det ikke, efterat Ordren er oplæst for det, godvillig vil møde.

§ 66.

Det Vidne, der ikke er mødt, og som ikke opløser lovlig Forhindring, kan idømmes Bøder indtil 100 Rigsdaler. Kjendelsen, hvorved sige Bøder idømmes, meddeles Vidnet bekræftet. Den kan af Vidnet indankes til Landsoverretten.

§ 67.

Dommeren udspørger Vidnet om dets Alder og Stilling. Er Vidnet beslagt eller besvogret med Sigtede eller den private Anklager, eller staaer det i Tjenesteforhold til nogen af dem, eller har Vidnet Interesse i Sagens Udfald, bemærkes dette udtrykkelig i Retsprotokollen.

§ 68.

Er Vidnet ikke det danske Sprog mægtig, eller er det berøvet Talens Brug, eller døv, benytter Dommeren de Midler, der staae til hans Raadighed, for at Forklaringen kan blive forstaaelig.

§ 69.

Vidnet formaner, forinden det afgiver Forklaring, til at følge Sandheden, og det gjøres opmærksom paa, at det ved Sagens endelige Forhandling kan kaldes til under Eed at afgive Forklaring om de samme Spørgsmaal.

§ 70.

Er der Fare for, at et Vidne ikke senere vil kunne møde og afgive en Forklaring, der er af væsentlig Betydning for Sagens Oplysning, afgives Forklaringen under Eed.

§ 71.

Foruden selve Dommeren, kan den offentlige Anklager forelægge Vidnet Spørgsmaal, saavel selvstændige som Modspørgsmaal, foranledigede ved forelagte og besvarede Spørgsmaal.

§ 72.

Dommeren gjør, hvis dertil er Aalebning, Vidnet opmærksomt paa, at det ikke er forpligtet til at besvare Spørgsmaal, ved hvis Besvarelse det kunde paadrage sig selv Straffeanvar. Dommeren kan affjære ethvert Spørgsmaal, som han anseer for unødvendigt eller utilstedeligt. Han kan ogsaa stille det forelagte Spørgsmaal i en anden Form, dersom det for en Deel er utilstedeligt. Han standser Forhøret, naar han finder det vigtigt.